

جداسازی *Streptomyces* های مقاوم به Cr و Cd از رسوبات و آبهای دریایی مناطق مختلف شرق استان گیلان

• مریم بزرگی کوشالشاهی (نویسنده مسئول)
کارشناس ارشد میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

• خسرو عیسی زاده
استادیار گروه میکروبیولوژی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

• اکرم تهرانی فرد
استادیار گروه میکروبیولوژی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

تاریخ دریافت: دیماه ۹۱ تاریخ پذیرش: خردادماه ۹۳
Email: maryam_bozorgi20@yahoo.com

چکیده

توسعه فعالیت های صنعتی، معدنی و فلز کاری باعث شده تا میزان زیادی فلزات سنگین وارد دریا و نهایتاً رسوبات بستر شوند و منجر به ایجاد میکروارگانیسم های مقاوم به این فلزات گردند. با توجه به اهمیت *Streptomyces* ها در تولید متابولیت های ثانویه، آنزیم و قابلیت احیای فلزات، به جداسازی *Streptomyces* های مقاوم به فلزات کروم و کادمیوم از رسوبات و آب های ساحلی دریاچه خزر در این مطالعه پرداخته شده است. نمونه های آب و رسوبات از مناطق ساحلی به طور استریل جمع آوری شده و به منظور جداسازی *Streptomyces* ها، در محیط های SCA و KUA کشت داده شدند. از آزمایشات بیوشیمیایی از جمله تست لیپاز، هیدرولیز کازئین، هیدرولیز نشاسته و غیره برای شناسایی این باکتری ها استفاده شد و جهت بررسی سویه های مقاوم به فلزات Cr و Cd، روش چاهک گذاری و برای تعیین MIC و MBC، روش Microdilution به کار برده شد. همچنین میزان فلزات سنگین در نواحی مختلف آب های ساحلی با روش اسپکتروفتومتری جذب اتمی اندازه گیری شدند. از مجموع ۴۱ *Streptomyces* جدا شده از مناطق ساحلی ۷ جدایه (۱۷/۰۷٪) مقاوم به کروم تا غلظت ۳۲۰ mg/l و ۵ جدایه (۱۲/۱۹٪) مقاوم به کادمیوم تا غلظت ۶۴۰ mg/l شناسایی شدند، همچنین بین پراکندگی این باکتری ها، دما، pH و غلظت نمک آب و رسوبات ($P > 0/01$) اختلاف معناداری وجود دارد. با توجه به پیدایش *Streptomyces* های مقاوم به فلزات سنگین Cr و Cd در دریاچه خزر این احتمال می رود که بتوان از آن ها در زیست پالایی استفاده کرد.

کلمات کلیدی: *Streptomyces*، فلزات سنگین، دریاچه خزر

● Veterinary Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 108 pp: 28-34

Isolation of Cr, Cd resistant Streptomyces from marine waters and sediments in different regions in east of Guilan province

By: *Bozorgi kushalshahi, M., (Corresponding Author), Department of Microbiology, Islamic Azad University, Lahijan Branch, Lahijan. Issazade, K., Department of Microbiology, Islamic Azad University, Lahijan Branch, Lahijan and Tehranifard, A., Department of Marine Biology, Islamic Azad University, Lahijan Branch, Lahijan.*

Received: December 2012 Accepted: May 2014

Email: maryam_bozorgi20@yahoo.com

Expansion of industrial activities, mining and metal plating could cause releasing amount of high heavy metals into seawater and marine sediment led to heavy metals resistant microorganisms. Due to important role of Streptomyces in production of secondary metabolites, enzymes and elements reduction ability, were studied isolation of heavy metals (cadmium and chromium) resistant Streptomyces from marine sediments and coastal waters of Caspian Sea. Marine sediments and water samples were collected from coastal locations aseptically. SCA and KUA were used for the isolation of Streptomyces and biochemical testes like lipid, casein, starch hydrolysis and etc. carried out for identification of Streptomyces and determination of heavy metals (Cr, Cd) resistant Streptomyces was performed with well diffusion assay and for detection of MIC and MBC used Microdilution assay. Also, amounts of heavy metals in different parts of coastal waters measured with atomic absorption spectrophotometry assay. A total of 41 Streptomyces isolated from coastal locations 7 isolated (17/07%) showed chromium resistant to 300mg/l, 5 isolated (12/19%) showed cadmium resistant to 600mg/l. There was a significant difference between Streptomyces, temperature, pH and salt concentration ($P < 0.01$). Due to existence of heavy metals (Cd, Cr) resistant Streptomyces in the Caspian Sea probability can use them as well suited agents for Bioremediation.

Key words: Streptomyces, Heavy metals, the Caspian Sea

مقدمه

می‌گذارد و باعث انباشتگی آلاینده‌ها مثل فلزات سنگین (سرب، کادمیوم، جیوه، روی و نیکل و غیره) می‌شود، از طرفی آلودگی خاک‌ها و آب‌های زیر زمینی و رسوبات و آب‌های سطحی و هوا، مشکلات متعددی در سلامت انسان و محیط به بار می‌آورد (۵). فلزات سنگین در غلظت کم برای موجودات سمی نمی‌باشند و حتی بعضی از این فلزات (Ni و Zn) با اتصال به آنزیم‌ها نقش کوفاکتور را دارند اما غلظت‌های بالای آن‌ها، باعث افزایش درون سلولی شده و با تشکیل فرم‌های فعال اکسیژن و یا با اتصال برگشت‌ناپذیر به مرکز فعال آنزیم‌ها و مانع از فعالیت آنزیم‌ها شده و باعث تخریب DNA می‌گردند (۱۳).

کروم و ترکیباتش در اول لیست مواد شیمیایی سمی بسیاری از کشورها (امریکا و کانادا) قرار دارد، این فلز در چندین صنعت همچون کارخانه‌های کروم کاری، ذخیره‌سازی چوب و عکاسی مورد استفاده قرار می‌گیرد و در طبیعت به دو صورت Cr(III) و Cr(VI) وجود دارد که Cr(VI) هزار برابر بیشتر از Cr(III) سیتوتوکسیک و جهش‌زا می‌باشد و در انسان سبب نکروز شدن کبد، التهاب کلیه می‌شود و در نهایت مرگ را به دنبال دارد. کادمیوم نیز از فلزات سمی دیگری است که تقریباً در همه جا یافت می‌شود، کارخانجات آبکاری، باتری سازی، رنگسازی، تلویزیون

استرپتومایسس باکتری رشته‌ای گرم مثبت است که ژنوم آن دارای G+C بالا در حدود ۶۰-۷۰ مول درصد می‌باشد. بیش از ۵۰۰ گونه از استرپتومایسس وجود دارد که ظاهر خشک کلنی بالغ، فشردگی طبیعی و رنگ آن و ایجاد میسلیم هوایی و اسپور در محیط جامد تشخیص کلنی‌های استرپتومایسس را آسان می‌کند (۱۶). استرپتومایسس‌ها در خانواده Streptomycetaceae و راسته Actinomycetales قرار دارند. اکتینومیستال‌ها از نظر اختلاف مواد شیمیایی موجود در دیواره سلولی طبقه‌بندی می‌گردند، پپتیدوگلیکان در دیواره سلولی همه این باکتری‌ها از نظر داشتن گالاکتوز، آرابینوز، گلیسین و دی‌آمینوپایمیلیک به چهار تیپ متفاوت دیواره سلولی تقسیم می‌شوند که استرپتومایسس‌ها دارای دیواره سلولی تیپ ۱ و چرخه زندگی پیچیده‌ای می‌باشند (۱۳). اکتینومیست‌ها جزء قابل توجه جمعیت میکروبی در اکثر خاک‌ها را تشکیل می‌دهند، استرپتومایسس‌ها ۹۰ درصد از کل جمعیت اکتینومیست‌ها به شمار می‌روند (۶). مدارکی مبنی بر جداسازی این باکتری‌ها از رسوبات دریا و مصب رودخانه‌ها گزارش شده است (۲، ۴ و ۹). هر نوع فعالیت صنعتی، در آلودگی محیط و اکوسیستم تاثیر

منابع Bergey's Manual of Systematic Bacteriology مورد بررسی و شناسایی قرار گرفتند و تست های بیوشیمیایی نظیر تست لیپاز، هیدرولیز کازئین، هیدرولیز نشاسته، تجزیه ژلاتین، کاتالاز، اوره آز، احیای نیترات، سیترات و تخمیر قندها (گزیلوز، رافینوز، گالاکتوز، مانیتول، فروکتوز و مالتوز، دکستروز، ساکارز و گلوکز) و تست حساسیت به آنتی بیوتیک نیز انجام گردید.

سنجش میزان فلزات سنگین در آب

برای سنجش میزان فلزات سنگین Cr و Cd نمونه ها از طریق یک فیلتر میلی پور ۰/۴۵ میکرونی فیلتر شده و با اسید نیتریک اسیدی گردیدند. آنالیز فلزات سنگین در نمونه های آب دریا به روش هضم اسیدی صورت گرفت (۱)، میزان فلزات سنگین در ۵ ایستگاه نمونه برداری، با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتری جذب اتمی (atomic absorption spectrophotometry) مدل Thermo s series تعیین گردید.

بررسی مقاومت استرپتومایسس ها به Cr و Cd

برای تعیین سویه های مقاوم از روش چاهک گذاری و برای تهیه رقت فلزات Cr و Cd از نمک این فلزات $K_2Cr_2O_7$ و $CdCl_2$ استفاده شد. نمک های $K_2Cr_2O_7$ و $CdCl_2$ ابتدا در بالاترین غلظت 640 mg/l در محیط Muller Hinton Broth (MHB) آماده و سپس رقت های متوالی در محدوده غلظت های $640 - 10 \text{ (} 10, 20, 40, 80, 160, 320 \text{)}$ و 640 تهیه گردید. از استرپتومایسس های ایزوله شده سوسپانسیون ۲۴ ساعته در دمای $28^\circ C$ در محیط MHB تهیه گردید تا کدورتی مشابه لوله ۰/۵ مک فارلند ایجاد نماید در صورت عدم مشاهده کدورت به دلیل رشد کند بعضی از سویه ها به مدت ۲۴ ساعت دیگر در همان دما نگهداری شدند. سپس توسط سوآب استریل از لوله حاوی سوسپانسیون باکتری مقداری برداشت نموده و روی پلیت های حاوی محیط MHA (Mueller Hinton Agar) و ISP2 (International Streptomyces Project) که از قبل در آن چاهک تعبیه گردیده بود به صورت خطوط موازی در سه جهت کشت داده شد به گونه ای که تمام سطح پلیت از یک لایه میکروبی یکنواخت پوشیده شود. در چاهک ها به میزان ۵۰ میکرولیتر از رقت های مختلف تهیه شده از فلزهای نامبرده ریخته و این پلیت ها به مدت ۲۴ ساعت در دمای $28^\circ C$ نگهداری شدند. بعد از این مدت قطر هاله عدم رشد بررسی شد، اگر قطر هاله عدم رشد بزرگتر از ۱۰ mm بود به عنوان سویه های حساس و در صورت مشاهده قطر کمتر از ۷ mm به عنوان سویه مقاوم گزارش شدند (۱۴).

تعیین MIC و MBC

حداقل غلظت مهارکنندگی (MIC) به عنوان کمترین غلظت هر فلز که از رشد باکتری بر روی محیط کشت جلوگیری می کردند با روش Microdilution تعیین گردید. با توجه به تعیین مقاومت استرپتومایسس های ایزوله شده به Cr و Cd در روش چاهک گذاری، رقت های $300 - 600 \text{ mg/l}$ (۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰

و نیمه رساناها از جمله منابع آلاینده Cd در محیط زیست می باشند و خطرات بی شماری را برای انسان به بار می آورد (۷).

اکثر میکروارگانیسم ها به طور دائم به مواد سمی محیط اطرافشان سازگاری نشان داده، استراتژی های مقاومت، تحمل، متابولیسم و سم زدایی را نسبت به مواد سمی توسعه بخشیده اند (۱۶). تحمل باکتری ها نسبت به فلزات سنگین به عنوان مقیاس پتانسیل سمیت برای اشکال دیگر حیات مطرح شده است (۱۲). به دلیل توانایی در تولید ترکیبات فعال زیستی، متابولیت های ثانویه، آنزیم ها و نقش در زیست پالایی فلزات سنگین و آفت کش ها و احیای فلزات، گروه اکتینومیست ها موضوع مورد توجه برای دانشمندان می باشند (۱۶). گزارش شده است که بعضی از گونه های استرپتومایسس ها تحمل چندگانه ای را نسبت به فلزات سنگین نشان داده اند (۱۱).

در این تحقیق ما به جداسازی و شناسایی Streptomyces از رسوبات و آب های ساحلی ۵ منطقه مختلف دریاچه خزر و توانایی مقاومت آن ها به فلزات سنگین Cr و Cd پرداختیم.

مواد و روش کار

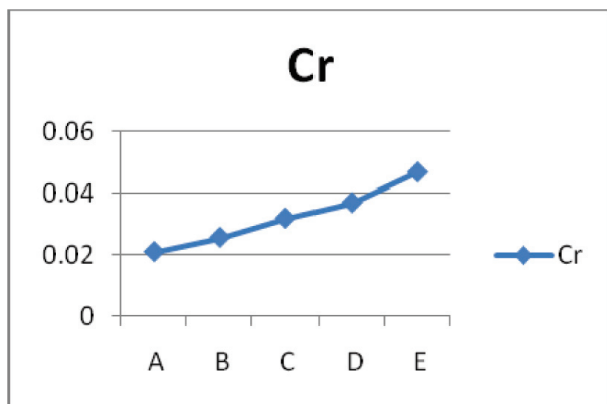
جمع آوری نمونه ها

سواحل دریاچه خزر در استان گیلان را به ۵ ایستگاه (A,B,C,D,E) تقسیم کرده و در هر ایستگاه ۶ نمونه آب و ۶ نمونه رسوب از اعماق ۱۰، ۲۰ و ۳۰ سانتیمتری (۵۰ cm، ۱m و ۲m از کنار ساحل) طی فصول بهار و تابستان سال ۱۳۸۹ جمع آوری شده و در این ایستگاه ها از مصب رودخانه ها نیز ۲ نمونه آب و ۲ نمونه رسوب جمع آوری شدند. در هر ایستگاه دما، شوری و pH نمونه ها به ترتیب با دستگاه های ترمومتر جیوه ای، شوری سنج (salinometer) و pH متر اندازه گیری شدند. نمونه های آب و رسوب در ظروف استریل ۵۰ ml جمع آوری شده و به آزمایشگاه منتقل و تا زمان انجام آزمایشات بعدی در یخچال نگهداری شدند.

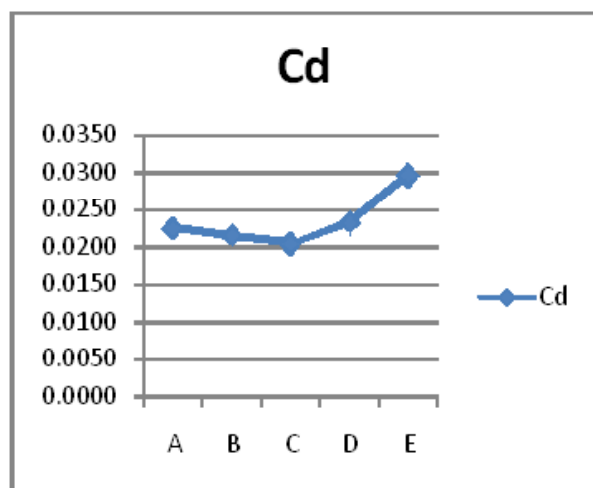
جداسازی استرپتومایسس ها

ابتدا مقداری از نمونه های رسوب جمع آوری شده را داخل بشر استریل ریخته، سپس در حمام آب گرم به مدت ۶۰ دقیقه در دمای $50^\circ C$ خشک نموده تا آلودگی های باکتریایی کاهش یابد، سپس از هر نمونه رسوب خشک شده و آب با ۵۰٪ آب دریای فیلتر شده استریل و ۵۰٪ آب مقطر استریل رقت تهیه شد و در محیط SCA (Starch Casein Agar) و Kuster's Agar (KUA) که با ۵۰٪ از آب دریای فیلتر شده استریل تهیه گشته کشت داده شدند. برای به حداقل رساندن آلودگی های فارچی و باکتریایی به هر دو محیط $75 \mu\text{g/l}$ سیکلوهمگزامید و تتراسایکلین اضافه گردید. تمام پلیت ها در دمای $28^\circ C$ قرار داده و پس از ۳۰-۱۰ روز کلنی های این باکتری مشاهده گردید. از بین انواع کلنی های ایجادی، کلنی های مشکوک به استرپتومایسس را بر اساس ویژگی های منحصر به فرد آن ها جدا کرده و به محیط کشت SCA دیگری انتقال داده شدند (۴).

استرپتومایسس ها از روی مورفولوژی (ظاهر خشک کلنی، چین خوردگی و رنگ آن) و با انجام رنگ آمیزی گرم و اسید فست و مطابق

نمودار ۱- میزان Cr در آب ۵ ایستگاه

نمودار ۲- میزان Cd در آب ۵ ایستگاه

شکل ۱- نمونه‌ای از Streptomyces جدا شده

برای $K_2Cr_2O_7$ و رقت های ۱۰۰۰-۶۰۰-۶۰۰ (۶۰۰، ۷۰۰، ۸۰۰، ۹۰۰ و ۱۰۰۰) برای $CdCl_2$ تهیه گردید. در چاهک اول میکروپلیت های ۹۶ چاهکی، 1μ از رقت بالای فلز مورد نظر و در چاهک های بعدی رقت های پایین تر به ترتیب انتقال داده شد و چاهک آخر با 1μ از محیط MHB بدون فلز به عنوان شاهد تهیه شد. در چاهک ها 5μ از سوسپانسیون باکتری تلقیح گردیده سپس میکروپلیت ها به مدت ۴۸ ساعت در دمای $28^\circ C$ نگهداری و بعد از این زمان، به صورت چشمی کدورت بررسی شد، اولین چاهک فاقد کدورت برای هر استرپتومایسس به عنوان MIC در نظر گرفته شد. حداقل غلظت کشندگی MBC به عنوان کمترین غلظت هر فلز که به طور کامل باعث مرگ باکتری ها می شد با کشت دادن 10μ از چاهک های فاقد کدورت در محیط ISP2 تعیین گردید.

نتایج

از ۸۰ نمونه مورد بررسی در این مطالعه، ۴۱ استرپتومایسس بر اساس صفات مورفولوژی و میکروسکوپی و بیوشیمیایی شناسایی شدند، که از بین آن ها ۳۹ کلنی در محیط SCA و ۲ کلنی در محیط KUA جدا شدند. استرپتومایسس های جدا شده در این تحقیق دارای ظاهری خشک و چین خورده و برجسته بوده و رنگ کلنی آن ها سفید، شیری، سفید متمایل به آبی و خاکستری دیده شدند و ۵ جدایه (۱۲٪) از ایزوله ها در محیط پیگمان تولید کردند (جدول ۱).

در رنگ آمیزی و مشاهدات میکروسکوپی، رشته های گرم مثبت دراز و منشعب که در انتهای رشته، اسپورها به صورت دانه های تسبیح دیده شدند. این رشته ها در رنگ آمیزی اسید فست از نوع زیل- نلسون، نسبی و یا منفی می باشند. خصوصیات بیوشیمیایی استرپتومایسس های مقاوم ایزوله شده در جدول نشان داده شده است (جدول ۲).

با انجام روش چاهک گذاری استرپتومایسس های مقاوم شناسایی

جدول ۱- مورفولوژی سویه های مقاوم

مورفولوژی ایزوله ها	رنگ کلونی	تولید پیگمان
C۲	سفید	قهوه ای
A۴	سفید مایل به قهوه ای	-
D۸	شیری	زرد مایل به سبز
C۹	سفید مایل به خاکستری	-
E۲۴	خاکستری روشن	-
E۲۷	آجری	-
D۲۸	شیری	-
E۳۲	خاکستری	-
E۳۹	خاکستری	-

جدول ۲- تست‌های بیوشیمیایی انجام شده برای شناسایی Strptomyces های جداسازی شده از رسوبات و آب‌های دریایی

E۳۹	E۳۲	E۲۸	E۲۷	E۲۴	C۹	D۸	A۴	C۲	ایزوله‌ها تست‌ها
+	+	+	+	+	+	+	+	+	تخمیر فروکتوز
+	-	-	+	+	+	-	+	+	تخمیر مانیتول
-	-	-	+	+	+	-	-	+	تخمیر مالتوز
-	-	+	+	-	+	+	+	+	تخمیر گزیلوز
-	-	+	+	+	+	+	+	-	تخمیر گالاکتوز
-	-	-	-	-	-	-	-	-	تخمیر رافینوز
-	+	-	-	+	+	+	-	-	تخمیر گلوکز
-	+	-	+	+	+	-	-	+	تخمیر دکستروز
+	-	+	-	+	+	+	+	+	تخمیر ساکارز
+	+	+	+	+	+	+	+	+	هیدرولیز نشاسته
+	+	+	+	+	+	+	+	+	هیدرولیز ژلاتین
+	+	+	+	+	+	+	+	+	هیدرولیز کازئین
+	+	+	+	+	+	+	+	+	لیپاز
-	-	-	-	-	-	-	-	-	اوره آز
+	+	+	+	+	+	+	+	+	کاتالاز
-	-	-	-	-	+	-	+	-	نیترات
-	-	-	-	-	-	-	-	+	سیترات
-	-	-	-	-	-	-	-	-	تولید H ₂ S
R	R	R	R	R	R	۲۱ mm	R	R*	حساسیت به آنتی بیوتیک ریفامپین (۵mcg)
R	R	۱۷ mm	R	۲۳mm	R	R	R	R	نیتروفرانتونین (۳۰۰mcg)
R	R	۲۲mm	۲۰mm	R	۱۸ mm	۱۵mm	R	۲۳ mm	نالیدیکسیک اسید (۳۰mcg)
۲۰mm	R	۲۵ mm	۱۵mm	۳۰ mm	۱۶ mm	۲۶mm	۳۷ mm	۱۷ mm	جنتامایسن (۱۰mcg)
R	R	R	R	R	R	R	R	R	پنی‌سیلین (۱۰u)
R	R	mm ۱۵	R	۱۷mm	R	R	۱۵mm	R	اریترومایسین (۱۵mcg)
R	R	۱۵mm	R	R	R	R	R	R	آمپی‌سیلین (۱۰mcg)

* Resistant : مقاوم

کلنی های مختلف ۳۹ کلنی به عنوان سویه های استریپتومایسس جدا شد و تنها ۲ کلنی استریپتومایسس از محیط KUA جدا و با توجه به اینکه دو محیط به کار برده شده دارای ترکیبات یکسان بوده و فقط در میزان NaCl اختلاف دارند (KUA=۲٪، SCA=۲٪)، به نظر می رسد که SCA برای جداسازی استریپتومایسس های سواحل دریاچه خزر محیط مناسب تری می باشد که Vijayakumar و Remya نیز در تحقیقات خود مبنی بر جداسازی اکتینومیست ها از سواحل هند، محیط SCA را بهترین محیط کشت برای رشد بالای اکتینومیست ها معرفی کردند (۱۰). در مطالعه ای که توسط Senthilkumar و همکاران در سال ۲۰۰۳ انجام شد یک سویه Streptomyces (SH-9) از مرداب های شور سواحل هند شناسایی کردند که این محققان محیط SCA را نسبت به محیط های GAA و KUA و SGA، محیط مناسب تری معرفی کردند که با نتایج ما همخوانی دارد (۱۴).

در مطالعه حاضر ۷ استریپتومایسس مقاوم به Cr تا غلظت ۳۲۰ mg/l (۱/۰۹ mM) و ۵ استریپتومایسس مقاوم به Cd تا غلظت ۶۴۰ mg/l از رسوبات و آب های دریایی جدا شدند. Morales و همکاران در سال ۲۰۰۷ در جستجوی میکروارگانیسم های مقاوم به Cr و مناسب برای حذف زیستی بودند، آن ها در تحقیقات خود گونه های Streptomyces را یافتند که فلزات سنگین را تحمل می کنند و علاوه بر اثرات سمی فلز Cr بر رشدشان، با این حال در تبدیل و احیاء Cr(VI) به Cr(III) مناسب می باشند، لذا این میکروارگانیسم های مقاوم به کروم، یک مورد مناسب برای سم زدایی مناطق آلوده به فلزات سنگین می باشند (۶).

Popal و Laxman در سال ۲۰۰۹ مطالعاتی درباره کاهش زیستی کروم توسط Streptomyces griseus انجام دادند متوجه شدند این باکتری می تواند Cr(VI) در غلظت های ۱۰، ۱۵، ۳۰، ۴۳، ۵۳، ۶۴ و ۷۱ میلی گرم در لیتر را به Cr(III) احیاء کند ولی غلظت های بالاتر (۹۶mg/l) مانع از رشد سلول می شود که در مقایسه با استریپتومایسس های جدا شده در این تحقیق مقاومت بسیار پایینی دارد (۸).

در مطالعه ای که توسط Polti و همکاران در سال ۲۰۰۷ انجام گرفت ۹ استریپتومایسس مقاوم به کروم تا غلظت ۱۳ mM از رسوبات مناطق آلوده جدا کردند (۷).

Huang و همکارانش در سال ۲۰۰۵ باکتری های مقاوم به دو فلز مس و کادمیوم را از خاک های آلوده به فلزات سنگین جداسازی کردند. این باکتری ها قادر به تحمل ۳mM کادمیوم بودند (۳). از آنجا که اکتینومیست ها گروه بزرگی از جمعیت میکروبی خاک را تشکیل می دهند و با توجه به تنوع متابولیت های آن ها و خصوصیات ویژه و فرم میسلیم آن ها تعیین کننده این نظر می باشد که به عنوان یک عامل مناسب برای حذف زیستی (bioremediation) ترکیبات آلی و فلزات سنگین مورد استفاده قرار گیرند (۷).

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از اداره محیط زیست مرکزی استان گیلان که در تعیین میزان فلزات سنگین نمونه ها همکاری صمیمانه نموده اند بی نهایت سپاسگزاری می شود.

شدند که از مجموع ۴۱ استریپتومایسس ایزوله شده ۷ جدایه (۱۷/۰۷٪) A4، D8، E24، E27، E32، E39 و E39 مقاومت بالایی به Cr در غلظت ۳۲۰ mg/l نشان دادند و در ۵ جدایه (۱۲/۱۹٪) C9، D8، C2، E39 و E32 مقاومت بالا به Cd تا غلظت ۶۴۰ mg/l مشاهده شد. برای تعیین MIC و MBC در روش Microdilution به نتایج مشخص شده در جدول ۳ دست یافته شد.

غلظت Cr و Cd در آب های ۵ ایستگاه مشخص شده سواحل دریاچه خزر، در نمودار زیر نشان داده شده است که میانگین غلظت Cr، mg/l ۰/۰۳۶۶ و میانگین غلظت Cd، mg/l ۰/۰۲۳۴ می باشد.

بحث

هدف اصلی این تحقیق جداسازی استریپتومایسس های مقاوم به Cr و Cd از آب و رسوبات ساحلی و همچنین بررسی ارتباط میان غلظت نمک و pH و درجه حرارت آب ها و رسوبات ساحلی مختلف با میزان پراکندگی استریپتومایسس ها می باشد که با توجه به روش های آماری انجام شده با نرم افزار SPSS و ANOVA، اختلاف معناداری بین پراکندگی استریپتومایسس ها، دما، pH و غلظت نمک آب و رسوبات دریایی در سطح (p < ۰/۰۱) وجود دارد که در دمای ۲۶°C و pH= ۸ و غلظت نمک ppt ۱ بیشترین فراوانی را دارند، البته هر چه غلظت نمک افزایش یابد تعداد کلنی ها کاهش می یابد.

Yadav و همکاران در سال ۲۰۰۹ با تحقیقاتی که انجام دادند بهترین شرایط رشد برای استریپتومایسس های جدا شده از خاک را دمای ۲۸°C و pH حدود ۷-۶ را گزارش کردند (۱۶).

با استفاده از محیط کشت SCA و بر اساس خصوصیات مورفولوژیکی و مطالعات میکروسکوپی استریپتومایسس ها از بین

جدول ۳- نتایج MIC و MBC برای فلزات Cr و Cd

فلز مقدار کلنی	Cd		Cr	
	MBC	MIC	MBC	MIC
C2	۸۰۰	۷۰۰	-	*S
A4	-	S	۵۰۰	۴۰۰
D8	۹۰۰	۷۰۰	۵۰۰	۴۰۰
C9	۸۰۰	۷۰۰	-	S
E24	-	S	۶۰۰	۴۰۰
E27	-	S	۵۰۰	۴۰۰
D28	-	S	۶۰۰	۴۰۰
E32	۸۰۰	۷۰۰	۵۰۰	۴۰۰
E39	۸۰۰	۷۰۰	۵۰۰	۴۰۰

*S: Sensitive حساس

پاورقی ها

- 1- Glycerol Asparagine Agar
- 2- Sehgal and Gibbons Agar

منابع مورد استفاده

1. Baldwin, D.R. and Marshall W.J., 1999. Heavy metal poisoning and its laboratory investigation, J. Ann. Clin. Biochem. 36 pp: 267-300.
2. Deepika, T.L. And Kannabiran, K., 2009. A morphological, Biochemical and Biological Studies of Halophilic Streptomyces sp. Isolated from Saltpan Environment, Am. J. Infect. Dis 5(3) pp:200-206.
3. Huang, Q., Chen, W. and Xu, L., 2005. Adsorption of Copper and Cadmium by Cu- And Cd-resistant Bacteria and Their Composites with Soil Colloids and Kaolinite, J. Geomicrobiol. Vol. 22 pp: 227-236.
4. Jensen, P. R., Dwight R. and Fenical, W., 1991. Distribution of Actinomycetes in near-shore tropical marine sediments, J. Appl. Environ. Microbiol. 57 pp:1102-1108.
5. Lesmana, S.O., Febriana, N., Soetaredjo, F.E., Sunarso, J., Ismadji, S., 2009. Studies on potential applications of biomass for the separation of heavy metals from water and wastewater, J. Biochemical Engineering 44 pp:19-41.
6. Morales, D.K., Ocampo, W., Zambrano, M.M., 2007. Efficient removal of hexavalent chromium by a tolerant Streptomyces sp. Affected by the toxic effect of metal exposure, J. Appl. Microbiol. 103(6) pp: 2704-2712.
7. Polti, M.A., Amoroso, M.J., Abate C.M., 2007. Chromium (VI) resistance and removal by Actinomycete strains isolated from sediments, J. Chemosphere 67 pp:660-667.
8. Poopal, A.C., Laxman, R.S., 2009. Studies on biological reduction of chromate by *Streptomyces griseus*, J. Hazardous Materials 169 pp:539-545.
9. Ravel, J., Schrempf, H. and Hill, R. T., 1998. Mercury Resistance Is Encoded by Transferable Giant Linear plasmids in Two Chesapeake bay Streptomyces strains, J. Appl. Environ. Microbiol. Vol. 64. No. 9 pp:3383-3388.
10. Remya, M., Vijayakumar, R., 2008. Isolation and characterization of marine Antagonistic Actinomycetes from west coast of India, J. Medicine and Biology Vol. 15 No. 1 pp:13-19.
11. Rho, J.Y. and Kim, J.H., 2002. Heavy metal biosorption and its significance to metal tolerance of Streptomyces, J. Microbiol. Society of Korea, Vol. 40 No. pp:51-54.
12. Rifaat, H.M., Mahrous, K.F., Khalil, W. K.B., 2009. Effect of heavy metals upon Metallothioneins in some Streptomyces Species Isolated from Egyptian soil, J. Sciences in Environmental Sanitation 4(3) pp:197-206.
13. Schmidt, A., Haferburg, G., Schmidt, A., Lischke, U., Merten, D., Ghergel, F., Buchel, G., Kothe, E., 2009. Heavy metal resistance to the extreme: Streptomyces strains from a former uranium mining area, J. Chemie der Erde 69 pp:35-44.
14. Senthilkumar, S., Sivakumar, K. and Kannan, L., 2005. Mercury resistant halophilic Actinomycetes from the salt marsh environment of Vellar estuary, southeast coast of India, J. Aqua. Biol. Vol. 20(1) pp:141-145.
15. Shirling, E.B., Gottlieb, D. 1968. Cooperative description of type culture of Streptomyces II species description from first study, Int. J. Syst. Bacteriol 18 pp:69-18.
16. Yadav, A.K., Kumar, R., Saikia, R., Bora, T.C., Arora, D.K., 2009. Novel copper resistant and antimicrobial Streptomyces isolated from Bay of Bengal, India, J. de mycology Medical 19 pp:234-240.

